

angela
ribinciuc

sahare și
fântâni

(cuburi de aer)

cArtESESENȚE

**angela
ribinciuc**

*sahare
și
fântâni*
(cuburi de aer)

CJG
*Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galați 2012-*

Director CCDJ:
Sergiu Dumitrescu
Coordonator proiect
cArtESENTE:
Florina Zaharia
Copertă:
Eugen Ungureanu
foto: Ștefan Râpaș
Instalația cărții:
Eduard Costandache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României

RIBINCIUC, ANGELA

Sahare și fântâni : (cuburi de aer) /
Angela Ribinciuc. - Galați : Editura
Centrului Cultural Dunărea de Jos,
2012

ISBN 978-606-8374-06-2

821.135.1-

1

3

**angela
ribinciuc**

sahare

și

fântâni

(cuburi de aer)

Colecția „cArtESENȚE”

Drumuri neîncepute

Când mi-ai spus că înfrângerile pot fi transformate în suport pentru mâine, te-am privit mirată. Cum poate durerea să nască speranță - n-am înțeles la început. Apoi am văzut. Întoarcerea în noi

este cel mai bun aliat.

Fiecare cădere are de ce-ul ei. Așa cum fiecare înălțare are riscul ei. Din nimic se pot naște atâtea minuni. Nici asta n-am crezut. Cel mai greu este să descoperi câte poți face cu mintea, cu visele și cu puterile tale.

Explorându-ți lăuntrul,

găsești atâtea drumuri
neîncepute, atâtea
bogății care te așteaptă
să le dai valoare.

Sensul

Cel mai greu este,
într-adevăr, nu să lupți,
ci să știi pentru ce.
Atunci când ai
descoperit sensul,
înțelegi că nimic nu este
în zadar.

Sunt zile în care unele lucruri se delimitează. Ies parcă din ceața gândurilor neduse până la capăt și se conturează atât de limpede. De ce sunt necesare începuturile? Pentru că ele vin cu pofta de a trăi nealterată de renunțări sau dezamăgiri. Avem

dreptul să credem în tot
ceea ce putem împlini.
Nici nu ne imaginăm
câtă forță stă închisă în
noi, așteptând doar
ziua în care cineva
să o elibereze.
Transformată în
dragoste, ea ne face de
nerecunoscut.

Primul sau ultimul

Putem învăța să prețuim un om înainte de a-l pierde. Nu trebuie să așteptăm ca timpul să ne-o ia înainte și să ne determine unele decizii.

Sunt atât de rari cei care merită cu adevărat dragostea noastră întreagă, încât e păcat să ne cenzurăm

atunci când îi
descoperim.

Putem învăța în
fiecare zi ceva bun de la
cei din jur, cu condiția
să fim deschiși acestui
lucru. Sufletul e cel care
poate îmbătrâni primul
sau ultimul. Depinde de
motivația pe care i-o
dăm pentru a mai avea
puterea să tresară.

Bucurii nemeritate

Gesturi în aparență mici, dar care pot însemna uneori foarte mult. Mai mult decât sute de cuvinte meșteșugite, alese anume pentru a convinge.

Să dăm fiecăruia ceea ce îi trebuie, atunci când are nevoie.

Aceasta mi se pare
calea cea mai simplă
spre o bucurie care
contează. De câte ori
așteptăm tocmai ceva-
ul care nu vine? Și nu ne
putem bucura de nimic
altceva din tot ce
primim.

Poate că, măcar
din când în când,
contratimpul poate fi

învins. Iar sufletele
noastre pot primi - fără
să se întrebe cum a fost
posibil - bucurii
meritate.

Cine suntem

Vise care se împli-
nesc înainte de a fi fost
plăsmuite. Oameni care
ne uimesc în fiecare zi.
Lacrimi care se

transformă în început de surâs. Dimineți în care simțim că toate lucrurile ne sunt prietene.

Memoria ne-a fost dată pentru a păstra doar ceea ce ne ajută să fim astăzi mai puternici decât ieri. Trebuie să ne ridicăm ori de câte ori este nevoie. Înțelegând că nimic nu se oprește

la jumătatea drumului,
găsim în cădere forța
unui nou început.

Din când în când,
privindu-ne în ochi,
vedem limpede cine
suntem. Valoarea
negată nu poate fi
învinsă. Liniștea
interioară se clădește
pe certitudini.

Prieten tăcut

Umărul acela. Al tău. Mi-e bine când mă gândesc că există. Un prieten tăcut, care știe să asculte. Un reper de nădejde, care și-a dobândit semnificația în timp.

Umărul acesta. Al meu. Pe care știi că îl găsești, chiar și atunci

când nu-ți sunt în
preajmă. Până la urmă,
totul se rezumă la
încredere. Ca o
convenție tacită, în care
fiecare știe ce are
de făcut.

Umărul tău seamănă
cu tine.

Cu alte cuvinte...

Echivalentul cubului de aer ar putea fi picătura de apă. Oaza, de senin, prietenul de nădejde, felia noastră de cer - cum altfel decât albastru, zâmbetul necesar, banii de buzunar, porția zilnică de optimism.

Cubul de aer s-ar fi

putut numi în atâtea alte feluri: visul de care avem nevoie, libertatea de a crede că suntem puternici și înțelepciunea de a ști ce avem de făcut. Inspirația de a alege ce ni se potrivește și perseverența cu care ne urmăm drumul. Oricum i-am spune, el ne ajută nu doar să

supraviețuim, ci să ne găsim mai ușor locul și rostul.

Felii de împlinire

În permanență ne e dor de ceva sau de cineva. Nu putem avea lângă noi tot ce-am vrea și astfel ne construim fericirea din bucăți. Uneori, ele alcătuiesc

întregul. Alteori, nu.

Nefericiți sunt cei care vor totul sau nimic și, dacă se poate, dintr-o dată. Cei care nu acceptă felii de împlinire, alergând mereu după un întreg. Dragostea este făgăduința unei fericiri posibile. Necesară sufletului, ca aerul.

Lipsa ei duce la începutul sfârșitului.

Cât timp avem de cine și de ce să ne fie dor, nu sunt motive de îngrijorare.

Oricât

Oricât aș încerca să-ți dau un nume, mai tare m-aș încurca. Pentru că ești dincolo

de ceea ce poate
simboliza un nume.
Ești altceva.

Oricât te-aș fi
căutat, singură nu aș fi
avut cum să te găsesc.
Și nici cum să-ți explic
cât de bine ai venit.

Oricât de mult am
crede că am ajuns să
știm despre noi înșine
ceea ce este mai

important, vedem că
întotdeauna este loc de
mai mult.

Miracolul vine din
forța cu care iubim și se
întâmplă atunci când nu
ne gândim la ce va fi.
Unii spun că nu există
miracole. Doar câte o
poveste din care
învățăm să iubim.

Aromă de gând

Rătăcind în oceanul de alb, căutăm ținta verde a unui gând. Pare atât de îndepărtată primăvara de dincolo de noi. Cu mâinile înghețate și obrajii purtând sărutul gerului închidem ochii, chemând căldura unei dimineți înverzite. Pașii scârțâie a iarnă,

gesturile au încetinit,
amorțite de frigul
din jur.

Câtă răbdare are
natura așteptându-și
timpul, pregătind pe
îndelete un nou început.
Câtă încredere îți
trebuie de fiecare dată
pentru a accepta că
lucrurile se așează încet,
dar sigur, în varianta

optimă pentru tine. Așa cum primăvara miroase a viață, fiecare zi are aroma gândului ce o domină.

Când m-am trezit, astăzi, am simțit parfum de speranță.

Prețul speranței

Gândul se așterne
tăcut pe aripa clipei.

Prezentul e parte din noi.

Între visul de ieri și
realitatea de mâine,
singuri alegem ce e de
făcut. Părerile de rău
sunt mai grele decât
orice poveri. Iar prețul
oricărei speranțe poate
depăși cu mult ceea ce
avem de dat.

Inima își alege
singură calea. Urmând-o,

devenim prizonierii
propriei noastre opțiuni.
Refuzându-i orice drept
descoperim altceva,
care începe odată
cu renunțarea.

Echilibrul poate fi
atins după ce am trecut
mai întâi prin toate
stările intermediare.

Vacanță pentru a iubi

Nimeni nu ne poate da o vacanță pentru a iubi. Lucrurile se suprapun astfel încât niciodată nu poți spune: astăzi voi fi îndrăgostit și atât.

Ce poate fi mai frumos decât să simți cum îți bate inima atunci când ai atâtea de făcut?

Să te bucuri pentru
fiecare clipă în care poți
fi alături de sufletul drag.
Să alergi căutându-l, să
tresari așteptându-l.
Să-l cauți în fiecare
chip, să-l găsești în tot
ce te înconjoară. Iar
când, în sfârșit, e lângă
tine, să te simți cel mai
bogat om de pe pământ.
Dragostea știe când

să vină. Nu trebuie decât
să o primim iubind, la
rândul nostru.

Sahare și fântâni

Căutăm cu
încăpățănare o oază. Nu
acceptăm sprijin, nici
sfaturi. Cu cât drumul e
mai greu, cu atât
credem că ne așteaptă
o Mecca numai a

noastră. Și trecem, astfel, pe lângă atâtea alte oaze care nu întâmplător ne-au fost așezate în cale, însă nu avem ochi pentru ele. Ne însetăm sufletul, ne încrâncenăm în căutarea noastră, ne revoltăm consumându-ne și ultima resursă de răbdare, când, de fapt,

ar trebui să ne bucurăm
de ce ni s-a dat.

Nimeni nu ne-a
promis că lumea va fi
cum vrem noi.

Drumul tău

Mergi pe un drum
pe care l-ai ales fără să
știi unde duce. La
început ai, o urmă de
îndoială: dacă nu e
drumul pe care trebuia

să-l urmezi? Apoi, ești foarte atent la tot ce se întâmplă, căutând fiecare indiciu care să-ți confirme că e bine. Cu timpul, îți dorești să ajungi mai repede la capătul lui. Mai târziu, descoperi că te-ai obișnuit și aproape ai uitat de unde ai plecat. Pentru ca, în cele din

urmă, când în sfârșit ai ajuns, să ți se pară că e prea puțin, prea scurt și prea repede a trecut pentru câte ai mai fi avut de descoperit în drumul despre care nici o clipă nu ai crezut cu adevărat că era numai al tău.

Ai fost primul și ultimul care a trecut pe acolo.

Ce rămâne

Nu locul în care te afli contează ci omul care ești. Te poți simți TU indiferent de împrejurări. Trebuie doar să știi să te bucuri, să nu-ți faci din vise stăpân, să admiți că și alții pot avea dreptate și să fii tu cel care cere mereu mai mult

de la tine.

Nu ceea ce ai contează, ci mai degrabă ceea ce rămâne din tine când nu mai ai nimic. Ne înconjurăm de așa-zise valori care ni se par atât de necesare și îngropăm în noi tocmai lucrurile de preț. În loc să căutăm bogăția din

noi, ne dirijăm gândurile în afară, căutând ceea ce vedem la alții.

Nu treptele pe care le-ai urcat sunt cele mai importante, ci acelea care te așteaptă să le urci.

Mugur de vis

Vise care se opresc la porțile gândului, de

teama realității ce le-ar putea spulbera. Închidem în noi, de cele mai multe ori, lucrurile care ne-ar putea da curajul și motivația de a merge mai departe.

Învingător e cel care a îndrăznit să viseze fără să-i pese de ce spun alții, depășind fiecare obstacol firesc, știind să

asculte doar vocea
interioară, care nu a
învățat să mintă.

Un mugur de vis
poate fi miezul celei mai
neașteptate împliniri,
dacă îi dăm dreptul de
a-și urma cursul.
Minunile se întâmplă și
pentru noi.

Primăvara e minu-
nea care ne ia, de fiecare

dată, prin surprindere.

Prieten

Prieten este cel care-ți redă curajul de a trăi atunci când te îndoiești că mai merită. Cel care te ascultă, care te privește în ochi și-ți spune că ești puternic, cel pe care gândul tău și degetele tale îl caută

când simți că ți-e greu.

Prieten e cel ce nu te trădează pentru nici o avere din lume, care se gândește la tine pentru o clipă, când spune în șoaptă rugăciunea de seară.

Cel care te face să nu te simți singur și nici părăsit, când toată lumea îți întoarce

spatele. Care te iubește
n e c o n d i ț i o n a t ,
indiferent câți bani ai sau
nu în buzunar. Care te
acceptă și pune preț doar
pe cel care ești și pe
sufletul tău.

Mă-ntreb dacă-ți
pot fi prietenul pe
care-l meriți.

Umbrela

Viața nu este decât un șir de zile ploioase, mi-ai spus, amintindu-mi pentru ce au fost făcute umbrelele.

Pe moment, am fost tentată să-ți răspund că nu mă tem de ploaie și că eu nu port umbrelă.

Dar mi-am amintit că sunt și clipe când am

avea infinită nevoie ca unul dintre semenii noștri să ne primească sub umbrela lui.

Și-atunci am tăcut, gândindu-mă că n-ar strica să iau cu mine o umbrelă pentru ziua ce va veni.

Firesc

Oameni care vin în viața noastră. Firesc, atunci când e timpul. Greșim așteptând de la ei mai mult decât ar trebui.

Oameni care pleacă. Luând cu ei toate promisiunile nefăcute, toate întâmplările și lucrurile cărora nu le-a

mai venit timpul.

Suntem, pe rând, în postura celui care vine și a celui care pleacă din viața cuiva. Nimic nu se oprește și nu rămâne cum a fost. Oricât am vrea să-i oprim pe cei care pleacă, oricât am încerca să-i chemăm pe cei care nu mai vin...

O carte e o binecuvântare

Există o categorie de prieteni care nu-și cer niciodată dreptul la exclusivitate. Prieteni care așteaptă tăcuți, cu infinită răbdare, până când mâinile noastre și sufletul nostru înfometat îi caută.

Ne oferă răspunsuri, ne umplu singurătatea și

ne poartă pe unde n-am fi visat să ajungem. Sunt prieteni de preț, care nu ne dezamăgesc și nu ne supără.

Fiecare astfel de prieten e unic și poartă cu sine înțelepciunea și bogăția cuiva care a avut ceva de spus, fără a fi egoist.

O carte e o binecuvântare.

Înapoi, la viață

Te poți simți singur,
abătut, trist, dar
niciodată învins.

Poți pierde, poți
greși, poți suferi, dar nu
te gândi să abandonezi.

Amintește-ți, atunci
când e nevoie, că ești
puternic, că sunt lucruri
pe care nimeni nu le
poate face mai bine

decât tine.

Privește viața cu
ochi de învingător.
Acceptă ce e de
acceptat și mergi mai
departe.

Strânge din dinți,
spune copacului de lângă
tine ce te doare, învață
de la el să rămâi în
picioare și... întoarce-te.

Înapoi, la viață.

Rămas bun

Nu știm mâine de la
cine va trebui să ne
luăm rămas bun.

Întotdeauna dureros,
întotdeauna nedrept.

Nu știm câte despărțiri
pot să încapă în sufletul
unui om.

Dar știm că fiecare
plecare lasă un gol.

Care nu poate fi acoperit

cu nimic.

Oamenii trebuie prețuiți
astăzi.

Trebuie căutați,
ascultați, înțelegeți și iubiți.

Aastăzi. Pentru că mâine
nu știm ce va fi.

Nu plecăm în ordinea în
care am venit.

De cele mai multe ori,
despărțirea vine înainte
să reușim

să punem totul în ordine.
Fără să avem
de ales.

Când ai pentru cine

Când știi pentru ce
și mai ales pentru cine,
tot ce faci pare mult mai
ușor. Nu simți nici
oboseala, nici efortul
dacă ai o motivație.

Nimic nu e greu când știi
că la capătul drumului
te așteaptă cineva.

Nu mi-a reușit
niciodată să lupt pentru
mine și atât. Să țin în
mine totul și să-mi fiu eu
mie de-ajuns. Chiar
dacă se spune că ne
naștem și murim singuri,
viața nu e o sumă de
destine paralele. Nu

trăim cu ochii închiși.

Sufletul nostru,
dacă e singur,
se-nchide și nu mai
tresare. Dar dacă simte
rezonanța unui alt suflet,
ia viața în piept,
respiră și simte că
trăiește deplin.

angela **ribinciuc**

Născută pe 8 mai 1969
la Galați.

Căsătorită, un copil.

Absolventă a Facultății
de Mecanică din Galați,
în 1992.

Curs de specializare în

jurnalism organizat în
1995, prin Uniunea
Ziariștilor Profesioniști
din România (UZPR)
Membră a UZPR din
2002.

Experiență profesională:

- 1991-1993 crainic și
redactor la Radio
Galați, realizatoare a
emisiunii informative

- „Actualitatea gălăţeană”
- 1993 - până în prezent
redactor la cotidianul
gălăţean „Viaţa liberă”,
la diferite departamen-
te: Politic, Eveniment,
Cultură-Învăţământ şi
Social (în prezent).
- Din 2004 până în 2011
- şef Departament
Cultură-Învăţământ.
- Din 1999 până în 2008
- coordonatoare a pagi-

nilor dedicate tinerilor din suplimentul ziarului (acum *Weekend Magazin*, pe parcursul anilor a avut mai multe denumiri) și fondatoare a grupului *Tranzit prin adolescență*.

- Colaborator Radio Iași (1995-1997) și Radio Europa FM (2004-2005) la rubricile „Gazeta locală”.

- Zece premii literare la concursurile județene și naționale.
- O carte publicată - Volumul de debut „Cubul de aer”, poeme în proză, Editura Parnas Iași, 2002 (carte-premiu la Concursul „Porni Luceafărul Ipotești, ediția din 2001).
- Colaborări cu revistele locale de cultură

„Dunărea de Jos”, „Porto Franco”, „Dominus”, „Axis Libri”.

- Trei premii din partea Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Teatrului Muzical „Nae Leonard” din Galați și Teatrului „Maria Filotti” din Brăila, pentru promovarea culturii.

cuprins:

Drumuri neîncepute -5

Sensul -7

Primul sau ultimul-10

Bucurii nemeritate-12

Cine suntem-14

Prieten tăcut-16

Cu alte cuvinte...-18

Felii de împlinire-20

Oricât - 23

Aromă de gând-25

Prețul speranței-28
Vacanță pentru a iubi-
30
Sahare și fântâni-32
Drumul tău-34
Ce rămâne-37
Mugur de vis-39
Prieten-42
Umbrela-44
Firească-46
O carte e o
binecuvântare-48

Înapoi la viață-50

Rămas bun-52

Când ai pentru cine-55

carteSENTE

